

EESTI EVANGEELSE LUTERLIKU KIRIKU PIISKOPPIDE LÄKITUS ÜLESTÕUSMISPÜHADEKS AD 2012

Kristus ütleb: „Ma olin surnud, ning ennäe, ma elan igavesest ajast igavesti ning minu käes on surma ja surmavalla võtmed!“ (Ilm 1:18)

Kristuse ristikandmine pilkava rahva ja ehmunud õpilaste silme all Kolgatale varjutas jüngrite rõõmu ja lootuse ning pani kõikuma nende usu. Armastust kuulutanud Õpetajale esitatud süüdistus oli ränk ja ülekohtune. Valitsejate otsus riivas tugevasti õpilaste inimväärikust. Osavalt kasutati ära rahva heitlikku meelsust, kes tõelisust taipamata hüüdis: „Poodagu ta risti!“

Ülestõusmispüha sõnum aga kannab endas uut ja võimast, julgustavat ning üleloomulikku väge, mis muutis maailma. Kristus on surnuist üles tõusnud! Surm on võidetud. Haud on tühi. Kristus elab! See, mis on inimekätega haaramatu ning inimhõimusega seletamatu, on saanud reaalsuseks.

Kõike nähtut ja kuuldut oli jüngritel raske tõeseks pidada. Siiski andis Ülestõusnu ilmumine neile tagasi lootuse, kinnitas usku töötuste täitumisse, julgustavatesse sõnadesse, mida Õpetaja oli neile rääkinud. Apostel Toomase kahtlus elu võidusse surma üle hajus siis, kui ta oli ülestõusnut isiklikult puudutanud. Temagi hüüdis: „Minu Issand ja minu Jumal!“ Ime esimesed tunnistajad elasid läbi vahetu Jumala puudutuse, mis muutis neid rõõmusõnumi kandjateks ja kuulutajateks. Kõikidele ei saa osaks sellist kogemust. Kõikidele aga kuulutas Jeesus: „Õndsad on need, kes ei näe ja siiski usuvad!“ (Jh 20:29)

Imes kahtlejaid, usu kaotajaid ja Jumalast eemaldujaid leidub igal ajastul. Selle põhjuseks võivad olla välised mõjud või hinge sisemine rahutus. Pimedus takistab nägemast, kurjus purustab heateo, egoism lõhub kooselu, patt allutab kõik surmale. Lõputu otsimine ja igatsus õnne järele kurnab rahutut hinge. Väsitab seni, kuni ta leiab rahu Jumalas.

Pärast Kristuse ülestõusmist täitus jüngrite süda rahu ja rõõmuga. Nad jagasid teistega seda uut lootust ja armastust. Johannes kirjutab: „Mida me oleme näinud ja kuulnud, seda me kuulutame teile, et teilgi oleks osadus meiega. Ja meie osadus on Isaga ja tema Pojaga, Jeesuse Kristusega. Ja seda me kirjutame teile, et meie rõõm oleks täieline.“ (1 Jh 1:3–4)

Rõõmu allikaks on Kristus. Tema jagab armuvahendeid, et me tunneksime tõde ja et tõde teeks meid vabaks patu ja surma meelevalla alt. Jumala sõna ja sakramendid, palve ja õnnistamine aitavad meid vaimselt terveneda, kasvada ja saada täiuslikumaks. Kristus ise on muutumatu. Tema kinnitab: „Mina olen seesama eile, täna ja igavesti!“ Tema on meie juures maailma-ajastu otsani, Tema, kes on isandate Issand ja kuningate Kuningas, elab ning valitseb igavesti!

Õnnistatud ülestõusmispühi!

Peapiiskop Andres Põder
Piiskop Andres Taul
Piiskop Einar Soone
Peapiiskop emeeritus Kuno Pajula